

nisteren er for langsom til at få sådan et forlig på plads, så er det ret og rimeligt og anstændigt, at man i hvert fald går ind og dækker de udgifter, der har været i den forbindelse.

Alt det her kan dokumenteres. Det er er blevet dokumenteret, og derfor skal jeg på vegne af Fremskridtspartiet fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen

- at sikre, at alle Boneloc-opererede patienter får lige adgang til at søge erstatning efter patientforsikringsloven uanset behandlingstidspunkt og uanset, hvor i kroppen Boneloc er anvendt,
- at sikre, at alle patienter behandlet med Boneloc bliver informeret om adgang til kontrol og reoperation samt mulighed for at klage og søge erstatning, og
- at give mulighed for, at patienter behandlet med Boneloc får erstatning for eventuelle sagsomkostninger i forbindelse med tidligere ansøgning om erstatning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 41).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Lone Møller (S):

Det er jo ikke første gang, vi drøfter denne sag, og ingen skal være i tvivl om Socialdemokratiets største medfølelse med de hoftepatienter, der har været igennem de lidelser, vi har set og hørt om i denne sag. Når det er sagt, er jeg enig med sundhedsministeren i, at der ikke er grundlag for at tage yderligere initiativer til undersøgelser i Boneloc-sagen.

For det første er sagen ganske velbelyst gennem en række undersøgelser med hver deres indfaldsvinkel, herunder også både af Rigshospitalets og Erhvervsfremmestyrelsens rolle, som ministeren netop beskrev.

For det andet skal der være et formål, hvis man vil lave en undersøgelse, enten fastlæggelse af et hændelsesforløb, fastlæggelse af et ansvar eller andre forhold, som kan afdække, om der er foregået nogle ting, der ikke burde være

foregået, og dermed måske danne grundlag for erstatning til de krænkede eller skadelidte.

Det ses af forespørgslen, at spørgsmålet om vurderingen af mulighederne for en kulancemæssig godtgørelse kædes sammen med, at forespørgeren ikke mener, at regeringen har opfyldt sine løfter. Jeg ser ikke en sådan sammenhæng, idet der som nævnt er foretaget adskillige undersøgelser af de forskellige myndigheders håndtering af sagen. Og jeg kan ikke se, hvad der skulle berettigg denne særlige gruppe patienter frem for andre patienter uden særlig vurdering til at modtage en eller anden form for en pose penge, fordi udviklingen viste, at det hjælpemiddel, cementen, som bl.a. blev anvendt i bedste mening, ikke levede op til forventningerne.

Jeg er overbevist om, at det næppe – trods nye godkendelsesprocedurer for udstyr – kan undgås, at man også i fremtiden vil se tilbage på behandlingsmetoder, der efterfølgende viser sig ikke at have været optimale, og det bør efter min mening ikke automatisk udløse en godtgørelse.

Derimod er jeg enig i, at det kan virke tilfældigt, at en gruppe patienter, der alle har været ude for samme hændelsesforløb, ikke har samme mulighed for at få erstatning efter en individuel vurdering. Jeg tænker her på de patienter, der blev opereret før den 1. juli 1992, hvor patientforsikringen trådte i kraft, og som har været henvist til at søge erstatning efter dansk rets almindelige regler, hvorimod patienter opereret efter den 1. juli 1992 har haft mulighed for at søge erstatning efter patientforsikringslovens regler.

Derfor er jeg godt tilfreds med, at et flertal af Folketingets partier netop har indgået en aftale, hvor Boneloc-opererede patienter uanset operationstidspunkt får mulighed for at søge erstatning efter regler svarende til patientforsikringsloven, således at der efter en konkret vurdering af hver enkelt sag foreligger en erstatningsberettiget skade efter patientforsikringslovens regler.

Jeg ved, at sundhedsministeren snarest fremsætter lovforslag, så ordningen hurtigst muligt kan træde i kraft. Jeg mener derfor, at den indgåede aftale med partierne har fået en god og samlet løsning for denne helt særlige gruppe af Boneloc-patienter.